

متن پرسش

سلام بر استاد: در دعاها بعضا آمده است «یا من علی فلا شیء فوقه و دنی فلا شیء دونه» قسمت دوم را اگر توضیح دهید که مقصود از دون نزدیکی است یا دون متضاد فوق و به معنای پایین است و می‌خواهد بگوید که از عرش تا فرش هستی خداست و خدا آنچنان که مرحوم جامی در خردنامه اسکندری فرمودند: بلندی و پستی نخوانم تو را / مقید به اینها ندانم تو را / نه تنها بلندی و پستی تویی / که هستی ده هست و هستی تویی / تویی جمله و غیر تو هیچ نیست / درین نکته یک مو خم و پیچ نیست. مقصود اینست یا اینکه خداوند علی رغم اینکه بلندمرتبه است به بندگانش نزدیک است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: [امام سجاد«علیه‌السلام»](#) در صحیفه فرمودند: «دَانٍ فِی عُلُوِّهِ، عَالٍ فِی دُنُوِّهِ» حضرت حق در عین علو مراتب، به بودن هر مخلوقی نیز در صحنه است و در عین نازل‌ترین مرتبه‌ی وجود، در عالی‌ترین نحوه‌ی حضور نیز در صحنه است. و این ناب‌ترین نحوه‌ی توحید است تا خدا را در همه‌ی جلوات در عین کبریائی‌اش مدّ نظر داشته باشیم. موفق باشید